

ARADUL

„Grijiți altarele vechi, spălați-le de praf ca să strălucească mai departe, și închinați-vă lor“.

O. Goga.

REDACȚIA și ADMINISTRATIA:
ARAD, Str. Eminescu No. 18.
Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare de două ori pe săptămână.

ABONAMENTE:			
Pentru particulari:		Pentru autorități și instituții:	
200 Lei	1 An	500 Lei	1 An
100	6 Luni	250	6 Luni
50	3 Luni	130	3 Luni

..... in străinătate dublu.

Un prim pas spre înfrânarea speculei.

Atitudinea guvernului. — Succesul ziarului „Calendarul“. — Camera a votat proiectul dlui Ing. Ion Scutaru.

Nu mai e nevoie să insistăm asupra jafului exercitat asupra consumatorilor. Între cei mai răi spoliatori, loc de cinste nemeritată ocupă fără îndoială **trustul zahărului**. Noi am plătit un kg. de zahăr cu 10 de lei, și în țările vecine un kg. costă câțiva bieți de lei. Să zicem că ai noștri.

Trustul zahărului a avut în opinia publică și în Parlament chiar, prețioși sprijinitori, pe cari vigurosul nostru confrate „Calendarul“ i-a botezat așa de bine, cu porecla „**Ziarila**“ și cari prin mijloacele ce le-au pus la dispoziție, au căutat să pună o lumină favorabilă asupra acestor „**cavaleri ai industriei dulci**“.

S-au găsit însă oameni de conștiință, adânci înțelegători a nevoilor populației, cari au început o vehementă campanie pentru distrugerea acestor organisme semi-oficiale — până la ieri — de tâlhari.

Nu pregetăm de a releva succesul dlui ing. I. Scutaru, deputat și redactor al ziarului „Calendarul“. D-Sa în urma atitudinii puțin neprietenoase pe care a întâmpinat-o chiar de la început de unde nu se aștepta, a depus pe birourile Camerei un proiect de lege care prevedea reducerea taxelor la importul zahărului. Marea majoritate a deputaților, au cerut intervenția, cece s'a aprobat, și s'a ținut o ședință din 18 Februarie, proiectul a fost luat în discuție, raportul fiind înșuși d. Scutaru, care a arătat necesitatea acestui proiect, care e împiedicat de situația în care aflăm căci nu e permis ca un trust de speculatori să în-

caseze sume fantastice, cu atât mai vartos cu cât statul, reducându-se tariful vamal de import, nu numai că nu va pierde, dar va fi în câștig, deoarece el va percepe 10 lei taxe de fiecare kg. Ori, reducându-se taxele vamale la 5 lei, zahărul strein care la Giurgiu costă 7 lei, va fi vândut, după ce statul își va aplica taxa de consumație de lei 10 pro kg. cu maximum 25 lei, deci o diferență de peste 10 la kg. în favoarea consumatorului.

Intrucât Camera, — majoritatea căci au fost și deputați direct interesați în trustul... duiciului — a fost de acord că proiectul trebuie votat așa cum se prezintă, d. Iorga, în numele guvernului, a spus că nu se opune dorinței generale de a reduce taxele de import la zahăr, și cere ca deputații să dea deplină satisfacție nevoilor populației românești.

S'a trecut apoi la votare a proiectului, care a obținut **152 bile albe și 11 bile negre**. Acest rezultat a fost primit cu un viu entuziasm de către toți cei 152 deputați cari prin votul din 18 Febr. au adus un real tolos, populațiile românești.

În încheierea acestui raport, nu putem să nu menționăm încă odată marea merit al tânărului dar energicului nostru confrate „**Calendarul**“ și al neobositului luptător A. C. Cuza, care de ani de zile duce campanii violente în contra trustului zahărului.

Avem nădejdea că în curând, deputații conștiincioși, vor veni cu asemenea proiecte și pentru alte articole de această necesitate ca și zahărul.

Consiliul de Miniștrii dela Palat.

Conversiunea rămâne în forma inițială.

Tergiversările, amânările și supra-amânările, precum și atitudinea partidelor politice față de inovațiile de ultima oară, cari urmau să fie introduse în proiectul de conversiune a datoriilor agricole, au determinat pe M. S. Regele Carol II, să convoace la Palatul Regal un Consiliu de Miniștrii.

D. Iorga, primul Ministru, a făcut un expozeu asupra situației generale, și apoi d. Argetoianu, a expus motivele cari au îndemnat guvernul cu legea conversiunii datoriilor agricole, lege care e **necesitate națională**. Intrucât

partidele de opoziție, au luat diferite atitudini față de complexările aduse proiectului, d. Argetoianu, a propus ca proiectul să fie votat în forma lui inițială, adică datoriile de pe **proprietățile până la 10 h.** să fie convertite de drept, iar datoriile din 1927—31 să fie reduse cu 10%—50%.

Cât privește finanțarea conversiunii, aceasta se va face printr-o lege specială. M. S. Regele a vorbit apoi despre necesitatea socială a acestei legi și a aprobat punctul de vedere al d. lui Argetoianu.

Discuțiile în jurul „Zahărului“.

Chestiunea ieftinirii zahărului a fost luată cu multă vigoare de către ziarul „Calendarul“, care a isbit să ridice în parlament o serie de interpelări și să ajungă la instituirea unei anchete parlamentare.

Noi ne ocupăm de această chestiune fără a avea pretențiunea că dorim să ne măsurăm cu marea cotidian din capitală, ci din simplul fapt că orașul Arad a fost binecuvântat și cu o fabrică de zahăr și cu sediul trustului ardelean al zahărului.

În Arad sunt astăzi depozitate într-o mare magazie din str. Moise Nicoară circa **cinci sute vagoane** zahăr, iar orașul nostru este amenințat să rămâie fără zahăr.

Fabricanții l-au pus sub lăcate grele și nu vor să-l scoată până ce bietul consumator nu se va lăsa descult, ca să plătească o sumă fabuloasă pentru o bucăică de zahăr pe care o cere copilul — nu din plăcere — ci din necesitate,

căci zahărul este hrana decăpetenie a copilului.

Dacă unui cetățean i-ar trece prin gând să și comande zahăr din străinătate, sare trustul, sub aripa protejătoare a unei instituțiuni parazitare, cu argumente că dăunezi **industria națională** și încep proteste, procese, articole în presă etc. etc.

N'ar rămâne atunci nimic altceva, decât să te pleci smerit în fața acestor **crapi zaharisți**?

Nu! Publicul consumator trebuie să se miște, să dea la iveală pe toți acei interesați care și fac interesele și și umplu pungile pe spinarea celor mulți.

Ne luăm angajamentul a întreprinde o vastă anchetă și v'om scoate de guler în fața publicului zdrobit de specula nerușinată pe toți acei îngrășați din sudoarea muncii cinste și grele a noastră a tuturor. Să se termine odată cu parazitismul.

Întocmit planul, l-a și pus în aplicare.

Astfel Luni 23 c. s'a deschis un curs misionar de trei zile la care vor participa toți preoții din protopopiatul Aradului. La o altă dată vor fi chemați preoții din alt protopopiat, și tot așa până ce se va termina cu toate protopopiatele.

Pentru cursul misionar din zilele de 23, 24 și 25 c. s'a alcătuit următorul program:

1. P. S. S. Episcopul Dr. Gr. Comșa va vorbi în ziua de 23 și 25 ora 10-11 despre „**Noțiunea și esența misionarismului**“.
2. P. C. Arhim. Dr. I. Suciș în ziua de 23 ora 11-12 despre „**Lățirea, cetirea și interpretarea sf. Scripturi**“.
3. P. C. Arhim. P. Morușca, în zilele de 23 și 25 ora 12-13 și în ziua de 24 ora 10-11 despre: „**Îndrumări practice pt. misionarismul intern**“.
4. Prof. S. Siclovian, în ziua de 23 ora 4-5 d. m. și în zilele de 24 și 25 ora 11-12 „**Sec-tologie**“.
5. Dr. Șt. Cioroianu, în zilele de 23 și 25 ora 6-7 seara și în ziua de 25 ora 9-10 despre: „**Îndrumări pastorale pt. tratarea sectariilor**“.
6. Pr. I. Imbroane în ziua de 23 ora 5-6 d. m. și în ziua de 25 ora 9-10 a. m. despre: „**Caritatea Creștină**“.
7. Pr. C. Turic, în ziua de 23 ora 12-13 **curs teoretic despre Oastea Domnului** și în ziua de 25 orele 7-9 seara „**O ședință practică a Oastei Domnului din Arad**“.

Cursurile se țin în sala festivă dela Academia Teologică.

□ **Despărțământul „Arad“ al Astei, în legătură cu reportajul nostru din No. trecut despre șezătoarea culturală din Sâmbicului Mic, ne roagă să precizăm, că din partea Despărțământului a luat parte la șezătoare dl. Vichentie Ugrin, directorul Gimnaziului din Aradul Nou, căruia alături de părintele N. Iorgovan îi revine în primul loc meritul de a fi pregătit această reușită serbare.**

□ **Voința Poporului** se plânge în ultimul sau număr că am dat „Corespondenței sale“ un răspuns neobișnuit. Ne pare bine că numitul ziar recunoaște că felul nostru de a judeca este fundamentul deosebit de al său.

□ **Cercul Regional Arad al Asociației generale a Inginerilor din România (A. G. I. R.),** reluându-și activitatea, pune la dispoziția membrilor săi și a inginerilor, în zilele de Sâmbătă dela orele 16—20 și Duminica dela orele 10—13, biblioteca și sala Cercului din Bulev. Regele Ferdinand 4, etaj II.

În aceeași sală se vor ține Duminica la ora 11 conferințe de specialitate, subiectul conferințelor fiind anunțat din timp.

Un succes al ziarului nostru.

Mai bine de un an de zile — 1930-31 — ziarul nostru, a dus o documentată campanie în ce privește apa în Arad. S'a arătat atunci, de către oameni competenți de avantajele din punct de vedere igienic, ce le prezintă apa proastă care vrând nevrând trebuia să o bibe.

Acum, distinsul medic Dr. C. Radu, președintele Comisiei de primărie, a hotărât împreună cu colaboratorii d-sale, ca luările de înlocuire a apei vechi să înceapă

imediat mai ales că ministrul a aprobat dezvoltarea cheltuielilor necesare. Vom mai menționa aci, că atunci când am dus această campanie, am fost singuri. Ziarele minoritare și românești din Arad, au tăcut și și-au văzut de treburile lor.

□ **Miniștrii de externe al Miciei Întelegeri** s'au întrunit la Geneva, în cadrul conferinței dezarmărilor pentru a examina situația actuală a conferinței dezarmării.

Pregătirea clerului în direcția misionarismului.

Eparhia Aradului este terenul unde sectarismul dă lupta cea mai inversunată astăzi. Ca prim mijloc de luptă sectarul întinde distrugerea sau dacă nu, sdruncinarea ori clătinarea autorității religioase a adversarului, ca lăsându-l desorientat să-l poată atrage cu ușurință la sine.

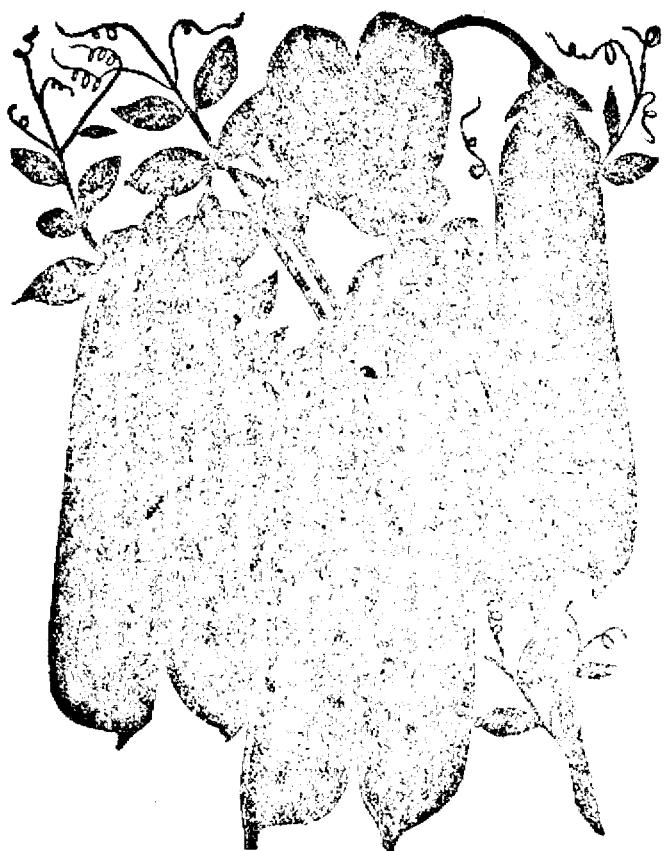
În eparhia Aradului însă, această armă periculoasă a sec-

tarului s'a frânt de autoritatea bazată pe o muncă neobosită și o pătrundere clară în sâmburele problemelor a P. S. episcop Grigorie, care a înțeles că nu este de ajuns a ține autoritatea episcopală, dar trebuie ajutat și preotul să ș-o menție pe a sa. Deaceia P. S. episcop Grigorie a contemplat o educație a preotului în direcția misionară și după ce s'a

VIII. Să ne cultivăm grădina!

Mazărea (Pisum sativum).

N'o strică bruma; de ce n'o cultivă muntenii?

Mazărea (Pisum sativum) (pentru boabe) Oloagă, Petit Provencal. Are mult conținut zaharos.
(Cliseul „Societății Com. Anon. a Agricultorilor“, Arad).

Originară de prin India, ori Caucaz, ba poate chiar din mazăricea lanurilor noastre, — mazărea, deși cultivată din vechi timpuri, — ea nu este deosebit de răspândită în patria noastră populară. În satele munților Apuseni, aici nu se cunoaște. Și ne miră mult faptul, căci dată fiind valoarea nutritivă a acestei plante, ea ar putea conta ca și principal articol alimentar în munți, alături de cartofi.

Prin satele din regiunile alpine ale Munților Apuseni sunt foarte cunoscuți castraveții. Când vrea moșii să se cusească, își oiera castraveți murați ori salata, aducându-i dela mari depărțări, pe spatele calului. Asemenea, fasolea pastai, e mâncare de vază pe acolo. Și i-am văzut pe moși trudindu-se zadarnic să cultive castraveți și fasole, fiindcă îndeageră bruma în pînă vară.

Mazărea nu se strică de brumă; atunci de ce nu se cultivă? Poate, gustul ei duciu lăhod nu se potrivește re-

gimului alimentar de acolo ori e o simplă nepricepere la mijloc?

Cariful e cu mult mai nou și s'a răspândit peste tot. Ba, impopulara în măsura de azi a munișilor se datorește tocmai cartofului care a creat o nouă posibilitate de existență, de hrană.

Introducerea mazerei, **cu mult mai hrănitoare**, n'ar putea, oare, să revoluționeze înspre bine situația de subalimentare a muntenilor?

În regiunile mai calduroase ale câmpilor, punem mazărea, imediat ce se deslușă pământul, chiar către sfârșitul lui Februarie, dacă timpul ne favorizează.

Casi la fasole, deosebim: mazăre oloagă și de pari, specii de cultură pentru boabe (fuzăra) și pentru pastai.

Deoarece, repede dă în copt, ca să avem vreme mai îndelungată pastai sau boabe crude, facem mai multe rânduri de sămănături, cât pînă primăvara.

Tr. Mager.

George WASHINGTON.

1732--1932.

Înfăptuitorii creațiilor trainice și demne de mînzărie, suverani ai istoriei, suverani ai rememorării de istorie la aniversările centenarelor, prin reînnoșarea de fapte date și totdeauna mai pios, înălțimea faptelor le-au salvat într-un progres umanității opera fiecărui încreștând o tîsă de lumină pe răsăritul civilizației: toate la fel păstrând generațiilor în șir trepte de înălțime cu fărîmi necesare, într-o mai bună calează, într-o mai vastă deslegări de taine. Astfel urmînd involuntar timpul, acest moșneag ce întinerește din an în an, pe când cu toții îmbătrânim, am ajuns să păstrăm un moment de reculegere la bîcîntenarul lui **George Washington**.

Intemeietor prin destinație și făuritor prin privilegiu, i-a fost hărăzit de providență de-a în-

făptui cea mai nobilă și ferbentă rugă, pentru a cărei zămislire martiri în neagra prăpăstie s'au frîmțit în fatidul globului terestru: cu bărbia vădită că pînă mîri pentru un viitor mai vrednic, avînd speranța într-o soartă mai demnă: **Libertate**.

Si-a atras atenția asupra și, distîngându-se ca militar destoinic și ordonat, vitejia aducîndu-i meritul de-a fi promotorul apunei de emancipare americane, aceasta ramificându-se sub dorința și buna sa supraveghere la conducere. Începe prin o scrisoare meșaj către coloniști, în care revădece o rezistență pasivă contra opresiunii engleze și amintește de arme numai la ultimul indiciu, la caz ca metodele anterioare nu vor ajunge rezultatul dorit. Caută totodată să și înfiripeze o armată, a

cărei generalisim fusese ales de congresul din Philadelphia cu unanimitate. Tendințele sale însă avura dintr'un început, în a se lavi de obstacole printre cari lipsa de hrană, echipament, muniții și arme jecau lui rol principal, iar ca adăsurii secundare interveneau improvizarea și timpul prea scurt, aici însă se pune la cale prevederea și aîngînd în largul ei calitățile excepționale a omului chemat, știe să ducă la bun sfârșit însărcinarea sa; devotamentul său cu trup și suflet, de zi și noapte, în fruntea acțiunii la locul de comandă lăsa să se întrevadă speranțe ca așteptările vor fi la înălțimea lor, iar aspirațiile vor fi transformate în biruințe. Tot atunci, o coincidență favorabilă împuternicește contribuțiile și face ca Benjamin Franklin — îndrumătorul într-o iscusințe energice de totdeauna — să exceleze prin legăturile ce avea și să și împodobească cariera de vestit diplomat făcîndu-o să strălucească prin sprijinul ce i-a acordat Franța. Rezultatele s'au precizat ulterior, avînd ca scop final desăvîrșirea a cărei preluđu a fost biruința în lupta dela Lexington, cîștigată cu o armată din improvizatii, a cărei prim foc legenda și orgoliu, s'ar fi crezut ca fost auzit de lumea întreagă.

O luptă cîștigată formează capitol nou în istorie și alte posibilități noi în destinul neamului: steagul ridicat de George Washington, înfașoară sub scutul său demnitatea ridicînd conștiința la supremul tribun, făcînd din cei înolași, voluntari pentru cauza sfîntă în patrimoniul ei: a libertății patriei lor. Acum vin și contribuții hotărîtoare pentru viitor, lasînd acțiunii să și desăvîșească îndemnul sub tot avîntul său când, un dihnș barba de stat elaborează un proiect pentru ca independența americană să devie fapt împlinit și aspirațiile lor să și cunoască ca factor hotărîtor. Solemnitatea decurgenții acțiunii sfîrșită invocînd marturia lui Dumnezeu pentru dreapta credință, toți își oiera suprema jertfa: viața, onoarea și averea pentru înlăptuirea dorințelor manifestate în declarația semnată de toți participanții. O încheiere ce a împreunat toate revîndicările s'a savîrșit cu timpul, ca ultim omagiu George Washington a fost ales și reales ca cel dintîiu președinte al Statelor Unite a Americii. N'a mai voit a treia ora, motivînd refuzul prin înțeleapta cugutare: nu voește să creeze un precedent ce poate fi fatal când desînele republicei înghebate cu atîta truda, vor ajunge la discreția unui fanatic ce poate deveni și periculos. Când s'a reîntors din viața publică încheierea a făcut o scrisoare tot ca la început, prin care o seamă de lucruri erau împartășite într-un respect unanim, înfăptuiriile trebuie să fie pasirate ca moaste sfînte, dealungul unei existențe cu înălțări și coborări, bucurii și dureri.

Acum când lumea întreagă se descoperă la amintirea lui George Washington, într-o profundă reculegere: peste credințele în care se sbate prezentul, peste efemerul ce se creează din prea multe vorbe — să planeze înălțele însușiri ai înfăptuitorilor de creații, plăștri la răspîndia de trecut și viitor, puncte luminoase le resfrîng în reflectoare eterne daurile cu care au investit natura: Cu ea omenirea însăși.

Ionel Filipaș.

Solia Zarandului

Dr. Dionisiu Benea.

Un localnic cercetător de hrîsoave îmi spunea odată, că faptele de seamă din trecutul orașului și ținutului Arad s'au zămislit din însuflețirea și truda altor români și nu născuților în vatra urbei Arad. Între acești „alți români“ ar fi și deslușii ai Zarandului. Mai spunea omul, că localnicii au excelat totdeauna printr'o îngrată nerăcunoștință față de promotorii lor sufliești.

Nu afirm nici nu pun la îndoială părerea, mi-am adus doar aminte de aceste vorbe când am călî în „Aradul“ dureroasă și ire a morții bunului meu prieten Dr. Dionisiu Benea, astăzi din neînsuflețit în pământul satului Tărășel de lângă Brad.

Moartea aceea deschide un loc în garda și altfel pușilor zărîndeni, cari poartă stîndardurile însuflețirii aici în Arad și Doamne, greu și tîrziu se va găsi un înlocuitor doctorului Benea.

Depart, de scriitorul acestor rînduri, gîndul, că în Zarand ar fi nimeni virt. Își are și Zarandul logofetii lui slujitori ai Sălanei, își are pigmeii de toate soiurile, dar ceeace nimeni nu poate nega, este numărul mare al suflieților dornice să poarte însuflețirea și în alte ținuturi.

Zarandul se întinde, înglobînd Halmegiu și Bradul, într-o regiune muntoasă, deluroasă, brăzdată de pârâie repezi, cristalne, printre păduri bătrâne și luminisuri pline de cântec. Copiii Zarandului pîrec trei părți din an „pe deal“uri. Ochiul lor trupește îmbrățișează cu urzibă depărtările, nesocotind trîmîntatul pîmînt pe care-i nevoii să-l bălătorească cu piciorul. De aci, ochiul lor sufliește e pîrîns de o lumină clarvăzătoare.

oarecum *mistic* înțelegătoare, specifică suflieților de munte. Jos, în cocioabel sateilor, plînge lipsa și sărăcia, can dan o altă notă suflieților zărîndeni: *generozitatea*. Sufletul înduioșează și-l tace pe om visător, dornic. „De-ar avea, ar da cu brațe întinse lumii, tot ce are“.

Iar în seri de iarnă, în jocul flacărilor din gura sobei, poveștile bătrînilor despre Horia, Cloșca, Crișan, Iancu, povești legate de satele zărîndene, apasă peste suflet povara gîndului, că cei vii sunt vrednici de gloria strămoșească și de aci, *sfîrșala* specifică suflieților zărîndeni.

Dr. Dionisiu Benea a fost tipul reprezentativ al Zarandului. Clarvăzător pînă la misticism, generos pînă la jertfa de sine șlefios ca un prunc blînd și naiv. În sufletul lui cloșca imnul biruinții celor oprost, dar timiditatea înscută ferece acest imn în grelele înfăptuiri veșnicei renunțări. Tragedia aceasta, necunoscută munișilor de rînd, l-a lipsit de bănzii ieșine în sușul minoasei noastre vieți politice și astfel, la mormîntul lui nu roșt înălții demnitarii meșugit înflorite osonale.

Pentru cei cari l-au înțeles, viața lui aci în Arad schînteră ca o dără de lumină, care a fost și a rămas dar pomenire. Trupul lui subred, istovit în greul vieții copilului de țară ajuns domn învățat, n-a mai avut tăria să înăluie pe pîmînt uriașul suflet de visător și sufletul s'a întors în veșnicia cu zimbelul seninătății de a nu și fi înșelat propășile la năzuinți în ispita mîrîrilor de șarte pe cari le-ar fi putut avea.

Suflet drept, cinstiță săi se pomenirea. *Toviu*.

Doctorul Benea.

Avea un crez în viață fiind omul de o robustă tărie la în așare într'a cărei religiozitate își pune trup și suflet — vrea să știe puterea neamului, în destinele patriei. Lozincă impusă de împrejurări vîlrege, cîștigată în multe cazuri printr'o îngrată eficacitate — nimic însă nu-l ptea reține, peste înțelepticirea lui de medic — în a nu și asculta fărîni lui dragi înfăptuiri la ficare pas în viațoarea vieții. Fîra fost dat să-l știu în apropiere, să-l urmez sfîrșii pîrînt și bucurîndu-mă de-o atenție deosebită din partea lui încă înainte de adolescență, acum vreo zece ani, treptat prin prezența lui totdeauna la datorie asta s'a cimentat, în urmă am căutat să disec aparența căutînd tainele ce înconjoară bună dispoziția de preîntîndeni amabilul suras ce înlăptina noul sosit.

Ei bine, marea lui calitate și poate cea mai puternică l-a fost *dărnicia*, l-a cunoscut și pe care nu l-a mai văzut niciodată, cu aceeași amabilitate, păstrînd același calm, năzuind același îndemn — strîngea mîinile cutărui anonim, îl ajuta cu de toate, îl căuta sănătate când vedea pe fața anemică ochiul lui expert, îngrijorări. O singură casă în str. Vicențiu Babeș era accesibilă tuturor dela domn pînă la opincă și aceasta era locuința unde Dr. Benea, aștepta și munea din convingere, cu o speranță totdeauna reînolită, totdeauna animată într-un mai bine.

Adept și înfăcărat susțină-

tor al mișcărilor studențești, avea o replică arhicunoscută celor care i puneau întrebări: dacă menirea sa de medic e compatibilă cu cea de naționalist! „Ca medic sunt mediu, ca naționalist îmi fac datoria cel puțin să știu că eu care am posibilități vreau să fac, sunt mulți cari vreau să nu pot; n'au cu ce, iar mulți ce pot și nu vreau, ceeacă mi e tot una“... În serviciul C. F. R. rețea înfăptuiri ramificații, neajunsurile măresc pas la pas mersul înrolațiilor în uniformă: Doctorul Benea apărea în mijlocul lor ca un duhovnic, ca un mîrșitor ce suprîmă rele, acumula neajunsuri îndreptîndu-le spre caiea bună — asculta destăpînuri de taine și păstra cuprînsul lor cu simțenie numai penit el, în gînd impunea pe celăl înconjurat la respect clipe de nedumerire. Cu Doctorul Benea dispărea una din acele figuri arădane ridicabile la demnitate din tu de țară, ne personalități la cari prezența lui în cercul adunării provoca solemnitate, adăncă tăcere și urmări întregi gesturi într'a căror vîltoare se răsăleau năzuinți și dăru. Cea mai ramă e o amintire scumpă pentru cei ce l-au cunoscut îndeaproape pe care el a știut s'o împodobească cu fapte numai și toate grăitoare în nemurirea lor.

Eri Dr. Albu — azi Dr. Benea, prea grele încercări de odată, pentru Arad.

Fixator.

